

Smerte og Lyde. Jeg tror derfor ikke, at den Bending vil give Anledning til nogen- somhelst Misforstaaelse.

Hvad § 9 angaar, vil jeg bemærke, at det er jo ogsaa en Paragraf, som der kan tvistes om, men som jeg heller ikke antager hører til dem, med hvilke Loven staaer eller falder; men jeg kan slutte mig til, hvad der er fremhævet af flere Talere, at da Reglen jo ikke kommer til Anvendelse undtagen i de Kommuner, hvor de kommunale Bestyrelser ønske det, og da den ikke paatvinges Nogen, kan der ikke være noget særligt Farligt ved den. Jeg tror nok, som jeg udtalte i mit første Foredrag, at Bestemmelsen maaske ikke faar stor praktisk Betydning; thi der er jo allerede nu Politivedtægter i alle Kjøbstæder og mange Steder paa Landet, og paa de Steder kommer jo altsaa Reglen ikke til at gjælde, da det kommer an paa, hvad der i Politivedtægten er bestemt om denne Sag. Og hvad de øvrige Steder angaar, hvor der ikke findes Politivedtægter, vil det vel i Reglen være mindre stærkt beboede Kommuner, hvor man vel heller ikke saa let vil falde paa at indføre den Regel. I hvert Fald synes jeg ikke, at der er stor Fare derved, naar det stilles som en frivillig Sag for Kommunalbestyrelserne at give Bestem- melse i den Retning.

For saa vidt det fra en æret Talers (Høfts): Side blev gjort gjældende, at der burde være Afgang til at drage Landboeres Hunde, som medtages til Byen, ind under den for Kjøbstæderne fastsatte Hundeaagist, tror jeg næppe, at noget Saadant vil gaa an; thi naar disse Hunde medtages til Byen, er det vel i Reglen i det Diemed at passe paa Bogne, Gjenstande og Vareer, der findes paa Bogne, og det er dog saa naturlig en Nytte at drage af en Hund, at jeg ikke synes at det kan gaa an af den Grund at drage den ind under Kjøbstædernes Bestatning, naar den ellers ikke vil falde ind derunder. — Jeg kan derfor ikke skjønne rettere, end at de Bemærkninger, der ere blevne gjorte her ved Behandlingen af Forslaget, selv om man vil inhædere dem, dog næppe kunne være af den Art, at de bør lægge Lovens Udkomme nogen Hindring i Veien, og jeg skjønner heller ikke rettere, end at de ærede Medlemmer, som have gjort disse Indsigel- ser, maa kunne tilfredsstille deres Trang til at faae Loven forbedret, ved Endringer uden Udvalg.

Critsen: Ja, da de Hunde, jeg pegede paa, ikke ophøre noget Døbt at være bundne, mente jeg, at de absolut maatte gaa ind under dem, man i Almindelighed kalder

Lænehunde. De staa daglig bundne og blive førte bundne fra Lænten til Bognen og tilbage fra Bognen til Lænten igjen. Altsaa, de ophøre ikke at være bundne. Naar det ærede 3die Medlem for 5te Kredts (Drenbøll) mente, at det ikke var ubilligt, at der svaredes Stat af en saadan Hund, da man havde Nytte af den, kan jeg ikke godkjende denne Betragtning. Det er jo nemlig ikke Maalet i og for sig at finde et Skatteobjekt, men kun at finde en Maade at indskrænke det store Antal Hunde paa, for at de ikke skulle chikanere de Bøfærende. Den Hund, som jeg altsaa har omtalt, kan ikke komme til at forulempe Nogen, thi under Malmningen paa Marken binde eller tvære de den, for at den ikke skal være borte, naar de skulle bruge den, og, som jeg fremhævede, naar de atter komme hjem, bliver den igjen bundet. Jeg mener derfor godt, at den kan kaldes bunden eller Lænehund; men da nu den høitærede Justitsminister har svaret i samme Retning som det ærede Medlem, vil jeg benytte Leiligheden til at stille Endrings- forslag i den Retning, da jeg ikke finder, der bør gives Stat af en saadan Hund.

Raben: Det ærede 5te Medlem for 6te Kredts (Critsen) fandt sig med Hensyn til de Anker, jeg har tilladt mig at gjøre i Anledning af Bestemmelsen i § 9, tilfreds- stillet ved, at det beror paa Kommunal- bestyrelsen selv, om den vil tage en saadan Bestemmelse, at Tævehundene i Løbetiden ikke maatte komme paa offentlig Gade, Plads eller Bei. Jeg er nu en Modstander af ham i denne Henseende. Jeg ønsker ikke en- gang, at der skal tildeles nogen Kommunal- bestyrelse en saadan Ret. Jeg fastholder, og jeg kan ikke se Andet, end at det er en urimelig og uudsørlig Bestemmelse, den der findes i § 9, og den vil ganske sikkert med- føre en hel Masse store Ulemper og Ube- hageligheder for Ciere af Tævehunde. Da der nu er fremkommen en hel Del Anker i forskellige Retninger mod Lovforslaget, saa- ledes som det er kommet ind til os, har jeg Haab om, at der vil blive nedsat et Udvalg til at drøfte denne Sag, og jeg har saaledes ogsaa Haab om, at § 9 i alt Fald vil blive taget under nærmere Overveielse. Jeg tror nu ikke, at § 9 vil kunne forandres paa en saadan Maade, at den kan blive tilfreds- stillende; for mig kan den vist næppe blive det, jeg fastholder stadigt, at § 9 skal stettes af Loven.

Drenbøll: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?